

PASI
LAMPELA

p ä ä l l i k k ö

N T A M O

päällikkö

PASI LAMPELA

Päällikkö

NTAMO
Helsinki
2 0 2 5

HENKILÖT

Kalle Hammar
Katariina Hammar
Mervi Hongisto
Jarmo Mikkola
Pauliina Andersson
Eero Rantakari

Näytelmä tapahtuu nykyajassa.
Useita tapahtumapaikkoja.

Kantaesitys Turun Kaupunginteatterissa
tekijän ohjaamana 3. syyskuuta 2025
Näytelmän esitysoikeuksia valvoo Näytelmäkulma.

© PASI LAMPELA 2025
ISBN 978-952-215-956-4

ULKOASU & TAITTO
Göran de Kopior

KANNEN KUVA
Anonyymi, *Tanskalainen poliisipäällikön patukka*
(n. 1746–1766), hopeaa, pituus 16,5 senttiä,
The Metropolitan Museum of Art,
New York, Yhdysvallat

VALMISTAJA
BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

NTAMO
Helsinki 2025 (IV LINJA 18, 00530 HKI)
www.ntamo.net (info.ntamo@gmail.com)

ENSIMMÄINEN NÄYTÖS

1. KOHTAUS: POLIISITALO

Hammar kuuntelee poliisiylijohtajan kiitospuhetta.

POLIISIYLIJOHTAJAN ÄÄNI

Kalle Hammar on valittu vuoden poliisiksi. Hänelle on myönnetty poliisin ansioristi, Suomen Valkoisen ruusun ritarikunnan ansioristi ja Suomen Leijonan ritarimerkki. Viisitoista vuotta hän on johtanut huume poliisia, ja osallistunut suomalaisen rikoshistorian merkittävimpien huumetapausten selvittämiseen. Hän on pidetty ja arvostettu esimies. Hän on kouluttanut satoja poliiseja huumerikosten tutkintaan, ja valeosto- ja peitetoimintaan. Pitkälti hänen ansiostaan meillä on oikeus puhelinkuunteluun törkeissä rikoksissa... Kalle, viisitoista vuotta on pitkä aika, mutta toivottavasti meillä on edessämme vähintään toiset viisitoista sinun kanssasi!

2. KOHTAUS: HAMMARIEN TALO

Hammar tulee.

HAMMAR

Noni, oot sä valmis? Katariina? Se pöytävaraus on seiskalta, joten jos päästäs lähtee tossa vartin yli... Oot sä siellä? (*Ottaa takkinsa taskusta rasian ja avaa sen; sisältä tulee esiin ansiomitali.*) Se on myönnettävä, oli se tehny läksynsä, luutteli kaikki mahdolliset ja mahdottomat prenikat, jotka mä oon saanu, ja tais siellä olla jokunen semmonenkin, jota en oo saanu mutta olisin ansainnu! Se ei lakkaa hämmästyttämästä mua, miten tääkin konttorirotta, miten se pystyy siihen. ”Poliisiylijohtaja”... ai joku niinku *Putouksen* sketsihahmo? Miten se pystyy ottamaan ittensä niin vakavasti! Pyrkyri ja opportunisti, joka ei pärjäis päivääkään kentällä, ja paljonko sillekin maksetaan... Ja se puhuu ja puhuu, mutta kun pitäs marssia ministeriöön ja vaatia meidän resurssien päivitystä, kummasti sanat takertuu kurkkuun... Oot sä siellä, Katariina? Kaikki ihmettelee, mitä me oikein valitetaan, justhan meille myönnettiin miljoonien lisärahoitus. Mihinkäs ne hupenikaan? Niin joo, se uus tietojärjestelmä, jonka piti käynnistää kokonaan uus aikakausi poliisitoiminnassa... se ei toiminu! (*viitaten mitaliin*) Kanikonttoriin menee tääkin, siellä ne on kaikki entisetkin...

Katariina tulee. Kuulokkeet korvissa ja sylissä kaksi paria kenkiä.

KATARIINA

Ai sä oot jo täällä? (*Riisuu kuulokkeet.*) Sori, ihana podcast, sä tiedät sen näyttelijän, joka... Niin, anteeks, sanoit sä jotain – ? (*Hammar elehtii välinpitämättömästi.*) Se kerto, et sillä olis ollu kaikki ovet auki Suomessa, että se olis voinu tehdä upeen uran täällä, mut ei se halunnu rämpiä paskasti kirjoitetuissa TV-sarjoissa samojen iänikusten naamojen kans, tai koikkelehtia jossain hemmetin musikaaleissa jossain, tiedät sä...

HAMMAR

No, mitä se sit halus?

KATARIINA

Hollywoodiin. Ja vakuutteli olevansa siellä paljon suurempi stara kun täällä vois ikinä olla, vaikkei tekis mitään muuta kun tiskais Beverly Hillsissä jonku tähtösen keittössä... Mutta – älä nyt – pointti on siinä, et ihmisellä pitää olla unelmia. On uskallettava tehdä valintoja. Joo, ei oo kovin diippii shittii, eikä se välttämättä – no, realiteetit on realiteetteja, mut enemmän mua ihmetyttää nää, jotka jaksaa pilkata sitä. Mitä ne on itse tehneet, hemmetti soikoon?! No mut hei, (*näyttäen kenkiä*) kummat on kivemmat...

HAMMAR

Punaset tietenkäin.

KATARIINA

Emmä tiedä... niin mäkin ensin ajattelin, mutta sit mä kumminki päätin, et kyl ne on nää.

HAMMAR

No, miks sä sit kysyit?

KATARIINA

Koska semmosta se on, ihminen painiskelee kaikenmaailman valintojen kanssa, ähkii ja puhkii peläten kadottavansa jonku semmosen sisäisen suuntavaistonsa, tajuamatta että kaikki kirkastuu kun vaan keskustelee asiasta!

HAMMAR

Ja tää oli nyt sitä?

KATARIINA

Oli mitä?

HAMMAR

Keskustelua.

KATARIINA

Mitä muutakaan?

Hammaria naurattaa.

HAMMAR

Mitä mulla olis ilman tätä... mitä mulla olis...

KATARIINA

Sitä sopii miettiä. Soitit sä sille Jeminalle?

HAMMAR

Sori... ollu niin helvetillinen hässäkkä...

KATARIINA

Se odottaa sun soittoas.

HAMMAR

Mä tiedän, mä soitan sille vielä tänään.

KATARIINA

Onks teillä ollu jotain ihan erityistä just nyt?

HAMMAR

Se perkeleen Rantakari pitäs saada kiinni. Sillä on kilpimiehiä, ja se osaa varoa puhelimia. Tuntuu, että tarvittaessa se muuttuu vaikka näkymättömäks.

KATARIINA

Rantakari...

HAMMAR

Aina vaan.

KATARIINA

Mä todellakin toivon, että te saatte sen kiinni.

HAMMAR

Joo, mä tiedän.

KATARIINA

Katokin, ettet syö sanojas. Koska me on viimeks käyty missään? Mä en edes muista! Mutta viikko kaks Koh Samuilla, tai vaikka hemmetti Espanjassa, vähän jotain –

HAMMAR

Me lähdetään heti kun –

KATARIINA

”Heti kun sitten kun.” Just näin, tosi jännä aikamuoto. Imperfekti, preesens, heti kun sitten kun... Me lähdetään, todellakin, koska – ihan oikeesti – etkös sä pikkasen huijaa ittees?

NTAMO 2025

ISBN 978-952-215-956-4

”

Ajattelit sä tosiaan, että mä jäisin yksin
vastaamaan kaikesta?

PASI LAMPELAN UUSIN TEOS POHJAUTUU TOSI-
TAPAHTUMIIN JOHTAVAN POLIISIN TIESTÄ
HUUMERIKOLLISEKSI. NÄYTELMÄKIRJAAN
SISÄLTYY TEKIJÄN JÄLKIPUHE.